

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 620. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm33448/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og saans kun af Frygten et fortvivlet Mod. Væglertigheden skulde da nu gjøre Alt, men desl. er det sædvanlig kun i Ungdommen, Man har Sind til at bringe den store Offere, og desl. havde Pompeius tidlig indlaet sig det største Døds, han kunde anse, saa det var i sin Døden, at han, efter en Døds Aar at have ligget paa den lade Side, blev ligesaa frig som Romers-Hæren altid, naar Krigs-Dugten forfaldt.

Hvad nu Crassus angaar, da er hans universals-historiske Side vel langt fra at være glimrende, men dog er det Pater-Reg, han var Hoved-Mand for, usystemmeligt, ikke blot som det Første i sit Slags, men som en glædelig Mindelse om, at Rom's Magt og Lykke var dog ikke grændseløs. Dyrngen af Rom-Reg mellem Euphrat og Tigris, som Crassus styder sin Navnkundighed, staaer nemlig for os som en blodig Pyramide af Menneske-Blod og Been, med et Borgemeester-Hoved paa Toppen, der ei trænger til nogen Indskrift, for at kundgjøre, baade af hvad Art den Romerske Storhed var og hvad Ende den ensider skulde faae, og det er eders mærkeligt, at noget Sligt har ahnet selv Jule i Rom paa samme Tid. Plutark fortæller nemlig, at da Tribunen Ateius forslæves havde strækt at hindre Crassus fra det ligesaa hovedløse som uretfærdige Tog mod Partherne, da stillede han sig i Porten, og lyfte under en egen Slags Døring saaledes Herbandelse over ham, at han, hvad Plutark ei kan noksom laste, kvælbilig overgav Rom i de levende Gubers og Furiernes Vold *).

Hadde vi Polyb's Bælk fuldstændigt, vilde vi sikkert vide ordentlig Besked med Stiftelsen af det Parthiske Rige; thi hans Efterretning om begge Antioch den Stores Tog i Øst-Leben viser, at han baade havde Die derpaa og Kundskab derom; men nu stinte vi hoo ham kun Nigets Gifter Ateus paa Flugten for den mægtige Syrer-*) Plutark's Crassus.

